

Mál nr. 161/2011

M
og
vátryggingafélagið X v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A
og
vátryggingafélagið Y v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar B.

Árekstur á Krýsuvíkurvegi við Kleifarvatn þann 2.3.2011.**Gögn.**

- 81. Málskot, móttakið 18.4.2011, ásamt fylgigögnum.
- 82. Bréf X, dags. 10.5.2011, ásamt fylgigögnum.
- 83. Tölvuskeyti Y, dags. 16.5.2011, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Bifreiðunum A og B var ekið hvor á móti annarri eftir Krýsuvíkurvegi við Kleifarvatn. Á blindbeygju þar sem vegurinn liggur fyrir klettanef varð árekstur með bifreiðunum. A var ekið í vinstri beygju fyrir nefið og B í hægri beygju. Snjór lá yfir veginum og ein hjólför höfðu myndast á veginum. Bjart var af degi og slydda þegar áreksturinn varð.

Ökumaður A kvaðst hafa ekið í fyrrgreindum hjólförum. Hann hafi reynt að forðast árekstur en ekki getað það vegna slæmrar færðar.

Ökumaður B kvaðst hafa ekið inn í blindbeygju og mætt þar A sem hafi verið á öfugum vegarhelmingi.

Álit.

Af fyrirliggjandi ljósmyndum af vettvangi má ráða að hjólför höfðu þau sem höfðu myndast á veginum lágu því sem næst á þeim hluta vegarins sem nær var berginu, þ.e. á vinstri hluta vegarins miðað við akstursstefnu A og þeim hægri miðað við akstursstefnu B. Af ljósmyndunum eða öðrum málsgögnum verður ekki fullyrt að ökumaður A hafi ekki getað ekið lengra til hægri á veginum er hann kom að beygjunni. Verður áreksturinn rakinn til þess að ökumaður A ók of innarlega á veginum er bifreiðirnar mættust. Ber hann því sök á árekstrinum. Ekkert hefur komið fram í málinu sem gefur til kynna að ætla megi að ökumaður B eigi sök. Ökumaður A telst því eiga alla sök.

Niðurstaða.

Leggja ber alla sök á ökumann A.

Reykjavík, 31. maí 2011.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.